FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT WALTER VAN GERVEN

fremsat den 14. april 1994 *

Hr. afdelingsformand,
De herrer dommere,

1. Skal, spørger Bundesfinanzhof, en vare i sæt til detailsalg til at fastslå kolesterolspejlet i blodplasma henføres under pos. 3822, underposition 4823 90 90 eller en anden position i den kombinerede nomenklatur for 1991? De præjudicielle spørgsmåls præcise ordlyd er følgende:

»1) Skal den fælles toldtarif — den kombinerede nomenklatur for 1991 — fortolkes således, at en som i forelæggelseskendelsens grunde nærmere beskrevet vare i sæt til detailsalg — en såkaldt 'Chemcard Cholesteroltest' som anvendes til at fastslå kolesterolspejlet i blodplasma — bestående af testkort med påklæbet reagenspapirfelt (diameter 0,6 cm), som er afdækket med fiberdug fastsat på papir, samt lancetter, vat mv., skal tariferes under pos. 3822 som'sammensatte reagensmidler til diagnostisk brug', idet testkortet i henhold til toldtariffens almindelige tariferingsbestemmelse 3 b) må anses for varesættets karaktergivende bestanddel?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal den fælles toldtarif da fortolkes således, at det karaktergivende testkort (spørgsmål 1) skal tariferes under underposition 4823 90 90 som 'Varer af papir — I andre tilfælde'?

3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, under hvilken position skal et varesæt, hvis karaktergivende bestanddel er et testkort (spørgsmål 1), da tariferes?«

2. Den kombinerede nomenklatur for 1991 (herefter benævnt »KN«), som Bundesfinanz-

* Originalsprog: nederlandsk.

hof henviser til [1], er indeholdt i bilag I til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2472/90 af 31. juli 1990 [2] om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif [3]. Jeg skal herefter redegøre for de kapitler og positioner, der er anført i de præjudicielle spørgsmål og i parternes indlæg for Domstolen, eller som jeg herefter behandler i forslaget.

Under *kapitel* 38 henhører »Diverse kemiske produkter«. Ifølge bestemmelserne til kapitlet omfatter det *ikke*: »1 a) isolerede grundstoffer og isolerede kemisk definerede forbindelser, med undtagelse af følgende«. Den følgende opregning er ikke relevant i dette tilfælde.

Pos. 3822 omfatter »Sammensatte reagensmidler til diagnostisk brug eller til laboratoriebrug, undtagen varer henhørende under pos. 3002 eller 3006.«

Under *kapitel* 48 henhører »Papir og pap; varer af papirmasse, papir og pap«. Ifølge bestemmelserne til kapitlet omfatter det ikke »Papir ..., imprægneret eller overtrukket med sæbe ... eller med pudsemidler ...«.

Pos. 4823 omfatter: »Andet papir, pap, cellulosevat og cellulosefiberdug, tilskåret; andre varer af papirmasse, papir, pap, cellulosevat eller cellulosefiberdug«. Herunder hører flere underpositioner, hvoraf den sidste, 4823 90, omfatter »Andre varer«.

Den sidstnævnte position, 4823 90, omfatter ligeledes (underposition 4823 90 10 til 4823 90 90) adskillige underpositioner, hvoraf den sidste, 4823 90 90, er en opsamlingsposition »I andre tilfælde«, som der er henvist til i det andet præjudicielle spørgsmål. De øvrige underpositioner er ikke relevante her.

3. Ifølge »Almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur« (afsnit I i KN) gælder der bestemte regler for tarifering af varer, herunder de, der er gengivet i de almindelige bestemmelser 3 a), b) og c).

Tariferingsbestemmelse 3 a) har følgende ordlyd: »Den position, der har den mest specificerede varebeskrivelse, skal foretrækkes for positioner med en mere almindelig varebeskrivelse. Såfremt to eller flere positioner hver for sig kun nævner en del af de materialer, som indgår i blandinger eller sammensatte varer, eller en del af varer i sæt til detailsalg, *betragtes disse positioner som lige specificerede for disse varer, selv om en af*

1 — Kommissionen anvender i sit indlæg til Domstolen den kombinerede nomenklatur for 1993, som den fremgår af Kommissionens forordning (EØF) nr. 2505/92 af 14.7.1992 (EFT L 267, s. 1). Kommissionen bemærker dog, at der ikke er foretaget ændringer af de KN-positioner, der er henvist til i de præjudicielle spørgsmål.

2 — EFT L 247, s. 1.

3 — EFT L 256, s. 1.

dem giver en mere fuldstændig eller præcis beskrivelse af varerne« (min fremhævelse).

Bestemmelse 3 b) lyder således:

»Når den foran under a) nævnte regel ikke kan anvendes ved tariferingen af blandinger eller sammensatte varer, bestående af forskellige materialer eller forskellige bestanddele, eller af varer i sæt til detailsalg, tariferes de pågældende varer, som om de bestod af det materiale eller den bestanddel, *der er karaktergivende*, for så vidt udøvelsen af et skøn herover forekommer mulig« (min fremhævelse).

Som det fremgår nedenfor, finder parterne og Bundesfinanzhof samt Kommissionen — efter min opfattelse med rette — at bestemmelse 3 b) finder anvendelse her. For fuldstændighedens skyld vil jeg dog også citere bestemmelse 3 c), der lyder således: »Når hverken den foran under a) eller den foran under b) angivne regel kan anvendes ved tariferingen, henføres varen under den position, som har det højeste nummer blandt de positioner, der i lige grad kan komme i betragtning«.

4. Techmeda Internationale Medizinisch-Technische Marketing- und Handels-GmbH & Co. KG (herefter benævnt »Techmeda«), der er sagsøger i hovedsagen, har ved Bundesfinanzhof anlagt sag til prøvelse af en afgørelse, truffet af Oberfinanzdirektion Köln den 30. april 1991, og som blev fastholdt ved klageafgørelse af 20. maj 1992, hvorved Oberfinanzdirektion havde meddelt en bindende tariferingsudtalelse. Ifølge denne skulle det i de præjudicielle spørgsmål beskrevne testsæt til bestemmelse af kolesterolspejlet i blodplasma, benævnt »Chemcard Cholesteroltest« (herefter benævnt »testsæt«), tariferes under KN underposition 4823 90 90 som »Varer af papir — I andre tilfælde« (autonom toldsats: 19%; bundet toldsats: 11%).

Techmeda har i den anledning anlagt sag, da testsættet efter virksomhedens opfattelse skulle have været tariferet under 3822 som »sammensatte reagensmidler til diagnostisk brug eller til laboratoriebrug« (autonom toldsats: 18%; bundet toldsats: 7,6%).

5. Det pågældende testsæt består ifølge forelæggelseskendelsen af en papæske med et testkort, en lancet og vat. Da det er bestemt til detailsalg, omfatter det også en folder med oplysninger og brugsanvisning. Ifølge varebeskrivelsen i den ovenfor (punkt 4) omtalte bindende tariferingsudtalelse består et testkort (4,8 x 8,6 cm) af et felt af papir, imprægneret med reagensmidler (diameter ca. 0,6 cm), som er dækket med et selvklæbende papirstykke, foret med fiberdug. Den filtrerende fiberdug befinder sig mellem det selvklæbende papir, hvori der et rundt hul, og det imprægnerede papir. De

dråber af blod, som påføres fiberdugen, trænger igennem dette til det underliggende papir. Da dette papir er imprægneret med reagensmidler, udløser blodet en kemisk reaktion, som medfører en farvning af papiret, hvoraf man kan udlede kolesterolspejlet i blodet.

Fiberdugen virker kort sagt således, at de røde blodlegemer (blodcellerne) tilbageholdes, hvorimod blodplasmaet passerer. Det er dette plasma, som fremkalder en kemisk reaktion i form af en farvereaktion på det papirfelt, der er imprægneret med tre enzymer og et kromogen; farvningen er muliggjort ved, at de røde blodlegemer først filtreres fra. Filtreringen gennem fiberdugen er således en rent fysisk proces.

6. Ifølge forelæggelseskendelsen har Techmeda (der ikke har afgivet indlæg for Domstolen) gjort gældende, at testen i det væsentlige består af to kemiske reaktioner: en deling af blodets bestanddele ved hjælp af kemiske reagensmidler (i plasma og blodlegemer), når blodet trænger igennem fiberdugen, samt en påvirkning af blodets øvrige bestanddele på testkortets aktive felt. Ifølge Techmeda er testkortets vigtigste del således den fiberdug, der dækker kortets testfelt. Dette — dvs. papiret — er ifølge Techmeda ikke den karaktergivende bestanddel, idet der kun er tale om et udskifteligt produkt, der ligner papir, og som kun tjener til at vise testresultatet. Techmeda finder derfor, at varen, der hovedsagelig består af kunststof, med rette er tariferet i Det Forenede Kongerige under KN 3822 som »sammensatte reagensmidler til diagnostisk brug eller til laboratoriebrug«.

Til den sidste oplysning skal jeg dog straks bemærke, at Det Forenede Kongerige i sit indlæg til Domstolen har oplyst, at de britiske toldmyndigheder har ændret deres tidligere standpunkt og nu også anvender den af Oberfinanzdirektion anvendte tarifering under pos. 4823 (jf. nedenfor).

7. Oberfinanzdirektion er nemlig — stadig ifølge forelæggelseskendelsen — af den opfattelse, at en ren fysisk adskillelse af plasma og blodceller ved hjælp af en fiberdug, som ikke indeholder kemiske reagensmidler, kun har en sekundær funktion. Formålet med testen opfyldes ved aflæsning af resultatet på det aktive felt (dvs. papirfeltet), hvorimod papiret ikke i sig selv har indflydelse på den kemiske proces, som testresultatet afhænger af: Det er alene de kemiske substanser, der er anbragt på det aktive felt, der kan betegnes som reagensmidler. Den særlige sammensætning af papir og kemikalier, herunder sammensatte reagensmidler som i

dette tilfælde, skal ifølge Oberfinanzdirektion tariferes under KN 4823. Skønt Oberfinanzdirektion også mener, at det vil være mere korrekt at tarifere varerne under KN 3822, skal de imidlertid i afventen af en ændring af KN tariferes under KN 4823.

8. Bundesfinanzhof har i forelæggelseskendelsen anført, at den er tilbøjelig til at dele Techmeda's synspunkt vedrørende tariferingen, men ikke med samme begrundelse. Bundesfinanzhof anser testkortet, som består af papir imprægneret med reagensmidler, som den karaktergivende del som omhandlet i den almindelige bestemmelse 3 b) (jf. ovenfor punkt 3). Testkortet (eller papirstykket) kan ifølge sin beskaffenhed og anvendelse anses som et andet sammensat reagensmiddel end de, der er omfattet af pos. 3002 og 3006 [4]. Testkortets aktive felt indeholder forskellige »kemiske substanser«, således at det er nærliggende at antage, at der er tale om et sammensat produkt [5]. Stofferne i det aktive felt reagerer på blodbestanddelene i form af en kemisk reaktion, hvorved resultatet kommer til at fremstå på papirfeltet. »Dermed« — ifølge Bundesfinanzhof — »synes betingelserne for en tarifering under pos. 3822 at være opfyldt.«

Under henvisning til Domstolens dom i sagen Analog Devices [6] bemærker Bundesfinanzhof, at testkortet ganske vist udgør en nyskabelse, men at det dog uden større vanskeligheder kan tariferes under pos. 3822.

Da en tarifering under pos. 3822 imidlertid kan give anledning til tvivl — også fordi testkortet kan anses for »imprægneret« papir efter kapitel 48 og således skal tariferes under pos. 4823 [7] — har Bundesfinanzhof foretrukket at forelægge Domstolen sagen til præjudiciel afgørelse.

9. Kommissionen deler ikke (de lege lata, men nok de lege ferenda) Bundesfinanzhof's opfattelse til fordel for pos. 3822. Kommissionen har i sit indlæg for Domstolen anført, at testkortet, der også efter dens opfattelse er testsættets karaktergivende del som omhandlet i den almindelige bestemmelse 3 b), af Oberfinanzdirektion med rette er blevet tariferet som »Varer af papir — I andre tilfælde« under underposition 4823 90 90. Ganske vist mener også Kommissionen, at testkortet normalt skal tariferes under pos. 3822: Det er nemlig de tre enzymer sammen med det kromogen, som testkortet er »imprægneret med«, der viser kolesterolindholdet, hvorfor

4 — Pos. 3002 og 3006 omfatter bl.a. reagensmidler til bestemmelse af blodtyper eller blodfaktorer.

5 — Også Kommissionen synes i sit skriftlige indlæg for Domstolen at mene, at der er tale om et sammensat produkt og ikke om »isolerede grundstoffer og isolerede kemisk definerede forbindelser«, som ifølge bestemmelse 1 a) til kapitel 38 ikke henhører under dette kapitel (jf. ovenfor punkt 2).

6 — Dom af 19.11.1981, sag 122/80, Sml. s. 2781, præmis 12; jf. også dom af 20.1.1989, sag 234/87, Casio Computer, Sml. s. 63, præmis 12.

7 — Og ikke — som Bundesfinanzhof med rette tilføjer (hvilket i øvrigt også Kommissionen anfører i sit skriftlige indlæg vedrørende besvarelsen af det andet præjudicielle spørgsmål) — under pos. 4811 på grund af bestemmelse 7 a) til kapitel 48.

testkortet skal anses for sammensatte reagensmidler til diagnostisk brug [8].

Ifølge Kommissionen er den vare, der skal tariferes, imidlertid ikke reagensmidlet, men reagenspapiret. Denne opfattelse støtter Kommissionen på tariferingsbestemmelse 1 d) til kapitel 48 i den kombinerede nomenklatur, hvorefter visse former for imprægneret papir *ikke* henhører under dette kapitel [9]. Kommissionen udleder heraf, at alle andre former for imprægneret papir *omvendt* henhører under kapitel 48. De lege ferenda mener Kommissionen dog, at tariferingen skal ske under pos. 3822. Den har i juni 1991 forelagt Toldsamarbejdsrådet i Bruxelles et forslag herom. Toldsamarbejdsrådet støtter nu i øvrigt efter lange forhandlinger Kommissionens fortolkning.

10. Efter denne udførlige beskrivelse af de forskellige synspunkter kan min egen opfattelse gengives kort. Jeg er enig med Oberfinanzdirektion, Bundesfinanzhof og Kommissionen i, at fiberdugen, der ikke indeholder kemiske reagensmidler, men kun virker som et filter, ikke kan anses for den bestanddel, der er testsættets »karaktergivende del« efter den almindelige tariferingsbestemmelse 3 b) vedrørende fortolkning af den kombinerede nomenklatur (jf. ovenfor punkt 3); testsættets karaktergivende del er netop det med reagensmidler imprægnerede papirfelt.

Jeg er også enig med de nævnte parter i, at det med reagensmidler imprægnerede papirfelt principielt skal betragtes som et sammensat *reagensmiddel*. Kommissionen når også til dette resultat i forbindelse med dens besvarelse af det første præjudicielle spørgsmål [10].

Den egentlige tvist angår spørgsmålet, om det papirfelt, der indeholder de kemiske substanser, og hvori den kemiske reaktion finder sted, skal betragtes som et (reagens) *papir*, hvilket Kommissionen og Oberfinanzdirektion mener, eller, hvilket Bundesfinanzhof er tilbøjelig til at mene, som et sammensat *reagensmiddel*, der ganske vist er påført et underlag i form af et stykke papir.

11. Ligesom Bundesfinanzhof foretrækker jeg den anden løsning. Jeg støtter mig her på ny til den allerede nævnte tariferingsbestemmelse 3 b), hvorefter tariferingen af en vare, der består af forskellige materialer eller forskellige bestanddele, eller af varer i sæt til detailsalg, sker på grundlag af de materialer eller den bestanddel, der er karaktergivende for varen. Ifølge denne regel er det, som anført ovenfor, ikke alene muligt at anse papirfeltet som den karaktergivende del i forhold til fiberdugen ved tariferingen af testsættet; den gør det også muligt at anse

8 — Jf. ovenfor, fodnote 5.

9 — Jf. ovenfor, punkt 2. Sammen med det af Kommissionen omtalte papir, der er overtrukket med sæbe eller rensemidler, nævnes også — i bestemmelse 1 c) — parfumeret papir eller papir overtrukket med kosmetiske produkter.

10 — Jf. s. 9, litra aa), i Kommissionens skriftlige indlæg.

reagensmidlerne (enzymerne og kromogenet) for den del af papirfeltet, der er den karaktergivende del for papirfeltet og dermed hele testsættet. I øvrigt er dette resultat i overensstemmelse med det synspunkt, som alle parter og institutioner har, nemlig at testsættet skal betragtes som et sammensat reagensmiddel som omhandlet i pos. 3822, om ikke de lege lata, så i hvert fald de lege ferenda. Som jeg har anført ovenfor, er det efter min opfattelse muligt at nå frem til dette resultat allerede nu ved anvendelse af den almindelige tariferingsbestemmelse 3 b) vedrørende fortolkning af den kombinerede nomenklatur.

Dommen i Analog Devices-sagen [11] kan ikke anføres mod denne løsning, idet det ifølge denne påhviler de kompetente myndigheder at ændre den fælles toldtarif, såfremt den tekniske udvikling begrunder nye tariferinger. I denne dom og også i den senere, ovenfor nævnte Casio Computer-dom [11] var der tale om ægte teknisk udvikling på elektronikområdet. I denne sag er der derimod alene tale om at gøre det lettere at bruge en test ved at anbringe reagensmidler på et papirfelt, hvorved testsættet også kan bringes i detailhandelen. Dette betragter jeg ikke som en teknisk udvikling.

12. På grundlag af det foregående skal jeg foreslå Domstolen at besvare det første præjudicielle spørgsmål med, at det i spørgsmålet omhandlede testsæt skal tariferes under pos. 3822 i den kombinerede nomenklatur. Det er herefter ikke nødvendigt at besvare det andet og det tredje præjudicielle spørgsmål.

11 — Jf. fodnote 6.